

Стѣнитѣ на коритото, въ което се събира минералната вода, сж покрити съ бѣла „утаена сѣра“, която въ видѣ на малки парцали плува и въ водата.

Любопитното е, че сѣрният изворъ до с. Ичме извира отъ единъ слюднестъ пѣсѣчникъ, както и подобнитѣ сѣрни извори до Котелъ, Жеравна и пр.

Близко до г. Котелъ извира слабо „барутово кладенче“; благодарение на мхдритѣ котленски граждани, които сж пораскопали мѣстото на около извора, за да може да се набира вода, която извира по малко.

Лѣчителността на сѣрнитѣ води е общеприпозната, особено за отворени рани и пр.

„Барутовото кладенче“ до с. Жеравна (до Пусталовата воденица) извира твърдѣ по малко. Между Елена — Тръвна „Вонѣща вода“ (колиби) ни прѣдставлява сѣрна вода, подобна както и единъ изворъ между Шипка и Габрово.

При с. Нова-Махала (Ямболско) се намира единъ изворъ, на който водата съдържа желѣзни съединения и въ свободно състояние вхлеливъ окисъ. Въ близкитѣ села Топузлари и Тюркменъ види се да извиратъ подобни желѣзисти води.

Вхлеливий окисъ отъ киселата вхлеливо-желѣзникѣва соль, която съдържа тѣзи желѣзни минерални води, отлѣтява и на дъното на извора се натрупва тъмночервената дижелѣзеста основа ($\text{Fe}_2\text{O}_6\text{H}_6$). Населението приказва, че извира отъ такѣва вода кръвъ.

До с. Ичме (Кхъжлъ-агачска околия) силно извира една кисело-горчива вода, която по свойствата си се сравнява съ меричлерската „морска баня“.

Любопитно е наименованието имъ „поморница или морска баня“.

На $\frac{1}{4}$ часа отъ с. Меричлери (Чирпанска околия) се намира една горчиво-солена баня, водата на която и на вкусъ малко се различава отъ морската вода.

Отъ растворението на пиритната руда, която се намира на много мѣста въ глинено-сиво-чернитѣ юрски пластове, близо до Етрополъ, образуватъ се кисело-горчиви извори, нарѣчени отъ мѣстното население „трѣпки“.

Студени извори „киселки“ се намиратъ въ околността на Монастиръ въ с. Екшисую („кисела вода“) и Зана. Пие-